

Nieuwsbrief 6: 15 april 2021

Een helpende hand.

Vorige week werd ik gebeld door een enthousiaste collega en vriendin. Ze had een interview gezien van een jurist met een ondernemster, waarin de vrouw vertelde dat ze door de coronamaatregelen al een jaar geen inkomen had: <https://youtu.be/0yiS8avyrBw>. Ze had nog voor een paar maanden geld, en dan was het simpelweg op. Ze lag alle nachten wakker van de zorgen. De jurist vroeg hoe het zover had kunnen komen. En wat het met haar deed. Nou, ze probeerde positief te blijven, maar had echt momenten met paniekaanvallen. Aan het eind van het gesprek beloofde hij haar kosteloos te gaan helpen. Hij ging een zaak voor haar aanspannen, in de hoop dat ze wat gecompenseerd kon gaan worden. Mensen in dezelfde situatie mochten zich ook aanmelden, dan kon het collectief gebeuren.

Mijn collega dacht toen, ‘wat zou ik kunnen doen voor zo iemand? Wat zou ik graag voor ontspanning zorgen! Zo iemand wordt ziek door alle stress. Ik zou het fijn vinden als ik mensen, die zo zwaar getroffen zijn, zou kunnen behandelen. Maar liever met een grote groep collega’s dan alleen. Dan bereiken we meer mensen.’ Dus schreef ze haar vakvereniging NVVT aan. Die was blij met haar initiatief. Afgelopen zaterdag heeft ze tijdens een online workshop een oproep gedaan voor meer “helpende handen”. En natuurlijk heb ik me ook hierbij aangesloten!

**Dus, als je iemand kent die door alle maatregelen aan de grond is geraakt, dan kan die persoon contact met me opnemen.
En dan kunnen we kijken wat er mogelijk is.**

Keuze vrij bij mij.

<https://keuzevrijbijmij.nl>

Ik merk steeds vaker, dat er meer verdeeldheid tussen de mensen dreigt te ontstaan.

Zelf ben ik juist meer van de verbinding.

Ik vind dat iedereen recht heeft op een eigen mening, maar wel graag met respect voor die van een ander.

We leven allemaal met onze eigen waarheid.

We zijn tenslotte allemaal mensen.

Toch ontstaan er nu twee groepen.

Mensen die wel gevaccineerd zijn, en niet.

Mensen die mondkapjes dragen, en mensen die dat niet doen.

Mensen die zich laten testen, en mensen die dat niet doen.

De mensen die dat allemaal wel doen, hebben daar gegronde redenen voor.

De mensen die dat allemaal niet doen, hebben daar ook gegronde redenen voor.

Toch worden de laatsten uitgesloten van zorg, onderwijs, winkels, vermaak, reizen etc.

Ik heb aan den lijve ondervonden, hoe dat voelt, buitengesloten te zijn.

Dat voelt onrechtvaardig, het maakt eenzaam.

Ik wilde een tegengeluid laten horen.

Door een vriendin van me werd ik gewezen op “Keuze vrij bij mij”.

Een platform dat zich inzet om vraag en aanbod samen te brengen, van en voor iedereen die vrij wil kunnen kiezen rond lichaam en gezondheid.

En daar heb ik me bij aangesloten.

In mijn praktijk mogen alle mensen behandeld worden.

Allemaal.

We behoren voor elkaar te zorgen, juist nu. Maar dat is mijn persoonlijke mening 😊.

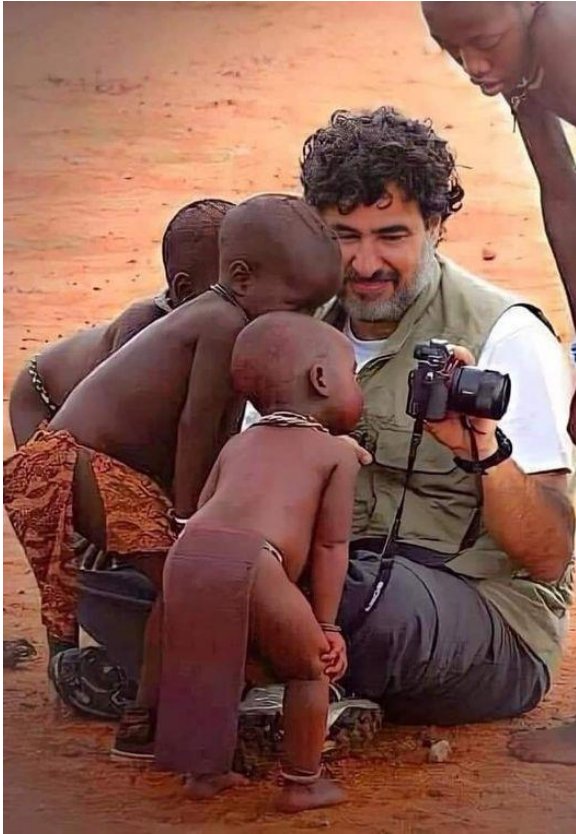
Ubuntu.

Als afsluiting wil ik graag een mooi bericht met jullie delen.

Eentje die wat mij betreft heel goed aansluit bij het thema van deze brief.

Ik kwam het tegen op facebook, en het raakte me.

Een goed voorbeeld van hoe het ook kan!

Door Robert Bridgeman.

Een antropoloog liet een spel zien aan de kinderen van een Afrikaanse stam ...
Hij plaatste een mand met heerlijk fruit bij een boomstam en zei tegen hen: Het eerste kind dat bij de boom komt, krijgt de mand.
Toen hij het startsignaal gaf, was hij verrast dat ze samen liepen, elkaars hand vasthoudend tot ze bij de boom kwamen en de vruchten deelden!
Toen hij hen vroeg waarom ze dat deden terwijl jullie allemaal de mand voor je zelf konden krijgen!
Antwoordden ze met verbazing: Ubuntu.
'Dat wil zeggen: hoe kan een van ons gelukkig zijn terwijl de rest zich ellendig voelt?'
Ubuntu in hun beschaving betekent: (ik ben wat we zijn).
Die stam kent het geheim van geluk dat verloren is gegaan in alle samenlevingen die hen overstijgen en die zichzelf beschouwen als beschaafde samenlevingen !!

Liefdevolle groeten,

Heleen de Lang-Schaaps

www.heleenergiek.nl